

نَصَرَ لَكَ فَجْتَهِدْ حَتَّى آتَاكَ الْيَقِينُ فَقَبَضْتَهُ إِلَيْكَ
 شَهِيدًا سَعِيدًا وَثَابِتًا وَضِيًّا زَكِيًّا هَادِيًّا مَهْدِيًّا
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ
 عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَنْبِيَائِكَ وَأَصْفِيَاءِكَ يَا رَبَّ
 الْعَالَمِينَ وَإِذَا شَاءَ كُنْ بِأَنْكُشِ شَهَادَتِ بِلْجَانِبِ قَبْرِ
 شَرِيفِ الْأَخْفَرِ وَأَيْنِ زِيَارَتِ رَانِيرِ نَحْوَانِدِ بَهْرِ اسْتِ
 السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةً
 اللَّهُ وَبَرَكَاتَهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ فِي
 أَرْضِيهِ وَحُجَّتَهُ عَلَى عِبَادِهِ أَشْهَدُ لَقَدْ
 جَاهَدْتَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ
 وَعَمِلْتَ بِكِتَابِهِ وَاتَّبَعْتَ سُنَنَ نَبِيِّهِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَتَّى دَعَاكَ اللَّهُ إِلَى
 جَوَارِيهِ فَقَبَضَكَ إِلَيْهِ بِاخْتِيَارِهِ لَكَ كَرِيمًا
 نَوَابِيهِ وَأَكْرَمًا عَدْلًا لَكَ الْحُجَّةُ فِي قُلُوبِهِمْ
 إِيَّاكَ مَعَ مَا لَكَ مِنَ الْحُجْرِ الْبَالِغَةِ عَلَى جَمِيعِ
 خَلْقِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ
 نَفْسِي مُطْمَئِنَّةً بِقُدْرِكَ رَاضِيَةً بِقَضَائِكَ

مَوْلَعَةً بِذِكْرِكَ وَدُعَائِكَ حُبَّةً لِيَصْفُوَ أَوْلِيَاكَ
 فَجَبْرِيَّةٌ فِي أَرْضِكَ وَسَّمَائِكَ صَائِرَةٌ عِنْدَ نَزْوِلِ
 بِلَائِكَ شَاكِرَةٌ لِفَوَاضِلِ نِعَمَائِكَ ذَاكِرَةٌ لِسَوَائِعِ
 الْأَلَمِ مُشْتَاقَةٌ إِلَى فَرْحَةِ لِقَائِكَ مَأْتِرَةٌ
 وَالتَّقْوَى لِيَوْمِ حِزَابِكَ مُسْتَنِيَّةٌ بِسُنَنِ أَوْلِيَاكَ
 مَفَارِقَةٌ لِإِخْلَاقِ أَعْدَائِكَ مَشْغُولَةٌ عَنِ النَّبَا
 بِحَمْدِكَ وَتَسْبِيحِكَ اللَّهُمَّ إِنَّ قُلُوبَنَا لَخَبِيثَاتٌ
 إِلَيْكَ وَالْهَمَّةُ وَسُبُلُ الرَّاغِبِينَ إِلَيْكَ شَاكِرَةٌ
 وَأَعْلَامُ الْقَاصِدِينَ إِلَيْكَ وَاضِعَةٌ وَأَمِينَةٌ
 الْعَارِفِينَ مِنْكَ فَارِعَةٌ وَأَصْوَاتُ الدَّاعِينَ
 إِلَيْكَ صَاعِدَةٌ وَأَبْوَابُ الْإِجَابَةِ لَهُمْ مَفْتُوحَةٌ
 وَدَعْوَةٌ مِنْ نَاحِيَّتِكَ مُسْتَجَابَةٌ وَتَوْبَةٌ مِنْ
 آثَابِكَ مَقْبُولَةٌ وَعِبْرَةٌ مِنْ بَيْتِكَ مِنْ
 خَوْفِكَ مَرْحُومَةٌ وَالْإِعَانَةُ لِمَنِ اسْتَعَانَكَ
 بِكَ مَوْجُودَةٌ وَالْإِعَانَةُ لِمَنِ اسْتَعَانَكَ بِكَ
 مِنْ ذُلِّكَ وَعِدَاتُكَ لِعِبَادِكَ مُنَجِّزَةٌ وَاسْتِغْفَارُ
 قُلُوبِ مَنْ اسْتَقَالَكَ مُقَالَةٌ وَأَعْمَالُ الْعَامِلِينَ

لَدَيْكَ مَحْفُوظَةٌ وَأَرْزَاقُ الْخَلَائِقِ مِنْ لَدُنِّكَ
 تَارِلَةٌ وَعَوَائِدُ الزَّيْدِ الْيَزِيدُ وَأَصِلَةٌ وَذُرُوبُ
 الْمُسْتَغْفِرِينَ مَغْفُورَةٌ وَحَوَائِجُ خَلْقِكَ عِنْدَكَ
 مَقْضِيَةٌ وَجَوَائِزُ السَّائِلِينَ عِنْدَكَ مُوفَّرَةٌ
 وَعَوَائِدُ الزَّيْدِ مَسْوُورَةٌ وَمَوَائِدُ السُّطَّانِ
 مَعْدَةٌ وَمَتَاهِلُ الظَّمَاءِ لَدَيْكَ مُتْرَعَةٌ اللَّهُ
 فَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَاقْبَلْ ثَنَائِي وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ
 أَوْلِيَائِي وَأَحِبَّائِي بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ
 وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَالْأَيْمَةَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ
 الْحُسَيْنِ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِمْ أُمَّتِي
 لَدُنْكَ وَإِيَّ نِعْمَتِي وَمُنْتَهَى مُتَاهَى وَنَحْوِي
 فِي مُنْقَلَبِي وَمَثْوَايَ وَكَرْبَدَانِ زَاوِلِ ابْنِ زِيَارِ
 رَابِعًا آوَرِدُ وَأَخْرَاجُ دَعَارًا بِنُجْوَانِدِ شَايِدْ بَهْتَرُ بَاشِدُ وَشَبْ
 خَدِيرُ شَبْ بَسِيَارُ مِبَارِكِي اسْتِ وَدَرْشُ نِيَزِ مَنَاسِبِ اسْتِ
 كَرِ ابْنِ زِيَارَتِ رَابِعًا آوَرِدُ وَنَمَازِي دَرِينِ شَبْ وَارِدُ
 شَدِيدِ اسْتِ چُونِ شَدِشِ مَعْبُورِ نَبُودِ اِيْرَاوَنْهُدُومِ وَاصْطِ
 نَفِيْلَتِ رُوزِهِ دَاشْتَنِ وَتَصَدَّقْ كَرْدَنِ وَافْطَارِ رُوزِهِ

وصفتهاست از آنجا که
 در این زیارت رابعاً آورده شده است

نمودن درین روز درین ابواب احادیث بسیار است از جمله
 آنها این روایت است که حضرت صادق فرمود که روزه
 روز عید غدیر برابر است با روزه عمر دنیا که اگر کسی بقدر تمام
 عمر دنیا عمر بیابد و روزه بداند و روزه این روز برابر است با
 نوازش و نوازش روزه اش برابر است نزد خدا
 با صد حج و صد عمره و این عید بزرگ خدا است و خدا
 نفرستاده است پیغمبر را مگر آنکه این روز را عید کرده
 است و حرمت آنرا دانسته است و نامش در آسمان
 روز عید محمود است و نامش در زمین روز میثاق ماحوز و جمع
 مشهور است و هر که درین روز مومنی را افطار نماید ثواب
 کسے دارد که ده قیام را طعام دهد که هر قیامی صد نهار کس
 است و ثواب کسے دارد که طعام دهد و آب دهد باین
 عدد که مذکور شد از پیچیدگان و اوصیای ایشان و شهبان
 و صالحان در سال محط و یک دریم که درین روز صدق
 کند برابر است با صد نهار دریم که در روزهای دیگر صدق
 کنند پس فرمود که شاید که گمان کنی که خدا روزی خالق کرده
 است که هر پیش ازین روز پیشتر باشد نه والله نه والله

و بر روایت دیگر فرمود که روزه اش برابر است با شصت ماه از
 ماههای حرام که روزه بداند فرمود که روزه عید روز سوم و روز شاد
 است و پسند معتبر از فیاض بن محمد منقول است که گفت
 در روز عید غدیر در مرو بخدیمت حضرت امام رضا بودم و
 آنحضرت ۲ در آن روز مخصوصان و خویشان و اصحاب
 خود را جمع فرموده بود و ایشان را نگاهداشته بود که در شب
 افطار کنند و پنجاهائی ایشان طعامها و زرها و خلعتها فرستاده
 حتی انگشتر و کفش نیز فرستاد و با ایشان خلعتها را فاخته
 شفقت فرمود و ملازمان و خدمتگاران خود را جامهای
 نوسیاری نفیس بچشانیده بود و فضیلت این روز را برائے
 ایشان نقل میفرمود از جمله آنها گفت که در بعضی از سالها
 خلافت حضرت امیر المومنین روز جمعه باروز عید غدیر
 در کربلا و جمع شد پس بعد از پنج ساعت که از روز گذشت
 بر منبر بالا رفت و خطبه طولانی خواند و فضائل روز غدیر
 بسیار بیان فرمود و نامهای بسیار از برائے این روز
 ذکر کرد پس فرمود که بعد از انقضای این مجمع برگردید تا بنام
 خود و توسع کنید بر عیال خود و احسان و نیکی کنید نسبت

به برادران مؤمن خود در خانه های خود برادران مؤمن را جمع
 کنید و نیکی کنید نسبت با ایشان و یکدیگر را تهنیت و
 مبارکباد بگوئید و نیکی و احسان کردن درین روز مال و
 عمر از پادیه می کند و هر بانی با یکدیگر کردن موجب مزید
 رحمت الهی است و تا توانید بخشش و احسان کنید با عیال
 خود و برادران مؤمن خود و اظهار شادی و خوشحالی کنید
 و هر که امید احسان از شما دارد در حق او تقصیر نکنید و متفقان
 و فقیران و غلامان و کنیزان خود را با خود برابر کنید بدین
 دادن یکم درین روز برابر است با دویست هزار درهم و
 حق تعالی زیاده نیز عطا می فرماید و روزه این روز حق تعالی
 سنت گردانیده و ثوابش را مانند ثواب کسی گردانیده
 که از اول دنیا تا آخر دنیا عبادت کند بآنکه روزها روزه دارد
 و شبها عبادت بآیتد و کسیکه بر آورد حاجت برادر
 مؤمن را پیش از آنکه او اظهار کند و از روی رغبت و خواهش
 با او نیکی کند چنان باشد که این روز را روزه داشته باشد
 و تمام شب عبادت کرده باشد و هر کس شش ماهی را افطار فرماید چنان باشد
 که هر روز از پنجاه صدق و شهید را افطار فرموده باشد پس چگونه باشد تو را

سیکه متکفل احوال چندین نفر از مردان مؤمن و زنان مؤمنه
 بشود و هر گاه چنین کنند من ضامنم بر خدا که امان یابد از
 کافرشدن و فقیر شدن و اگر میسر در آن شب یا در آن روز یا
 بعد از آن تا عید غدیر آئیده بدون آنکه کبیره بسیار بدست
 بکند البته آمرزیده است و هر که قرضه کند در این روز بر
 برادران مؤمن خود ضامنم بر خدا که او را زنده بدارد یا میراند آن
 قرض را از او تحمل نشود و از ووش او بزرگ و چون با یکدیگر
 ملاقات کنید مصافحه کنید یکدیگر را تهنیت بگوئید و آنچه
 گفتیم حاضران لغائبان بگوئید و لو انگران رعایت کنند
 فقیران را و اقویا و سنگیری کنند ضعیفان را حضرت رسول
 مرا به اینها امر فرمود بدانکه غسل در اول این روز سنت مؤکده
 است و شیخ مفید و دیگران از حضرت صادق روایت
 کرده اند که هر که در روز عید غدیر دو رکعت نماز کند هر وقت که
 خواهد و اگر نزدیکت و ال کن که در آن ساعت حضرت رسول
 حضرت امیرالمؤمنین را در غدیر خم براس مردم بااست
 و خلافت نصب فرمود بهتر است یعنی هر سوره که خواهد
 و اگر دو رکعت اول انا انزلناه و در رکعت دوم قل هو الله احد

بخواند چنانچه در روایت معتبر دیگر وارد شده است بهتر است
 پس بسجده رود و صد مرتبه شکر را لله یا شکر را
 بگوید و چون سر از سجده بردارد این دعا بخواند اللهم انی
 استعانتک یا انک الحمد وحدهک لا شریک لک
 وانک واحد احد صمد لم تلد ولم یولد
 ولم ینک لک کفو احد وان محمد عبدک
 ورسولک صلواتک علیه ووالیه یا من هو کل
 یوم فی شان کما کان من شانک ان
 تفضلت علیه بان جعلتني من اهل جانبک
 واهل دینک واهل دعوتک ووفقتني
 لذلک فی مبدء خلقی تفضلاً منک وکرماً
 وجوداً ثم ازدت الفضل فضلاً والموجوداً
 والکرماً کرماً راقاً منک ورحمة علی ان
 جدت ذلک العمد لی تجدی ابعث
 تجدی ذلک خلقی وکنت لشیئاً منشیئاً سبباً
 ساهیباً فلا فائمت بعمتک ان ذکرته ذلک
 ومنتت به علی وهدیتنی له فلیکن من شانک

يَا لاهي وسيدي ومولاي ان ثقتي فيك ولا
 تسلبنيها حتى تتوفاني على ذلك وانت عني
 راض فانك احق المنعمين ان تود لغيتك
 على اللهم سمعنا واطعنا واجبتنا اعيك
 بميثك فلك الحمد غفر انك ربنا وملكنا
 المصير امانا بالله وحده لا شريك له و
 برسوله محمد صلى الله عليه وآله صدقنا
 واجبتنا اعمى الله واتبعنا الرسول في مولا
 مولانا ومولى المؤمنين امير المؤمنين علي
 بن ابي طالب عبد الله واخي رسوله والصديق
 الاكبر والحجة على بريته الموبد به نبيه
 ودينه الحق المبين علماء الدين الله وخازنا
 لعلمه وعيبة غيب الله وموضع سيرة الله و
 امين الله على خلقه وشاهدك على بريته اللهم
 ربنا لنا سمعنا ناديا ينادي للإيمان ان امنوا
 بربكم فامنا ربنا فاغفر لنا ذنوبنا وكفرنا
 سيئاتنا وتوفنا مع الأبرار ربنا واتنا ما وعدتنا

عَلَى مَرْسِيكَ وَلَا تُخْرِجْنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَكَ لَا تُخْلِفُ الْعِبَادَ
 مَا نَأْتِيكَ بِمَنِّكَ وَلَطْفِكَ أَجْبِنَا دَا عِيكَ وَابْعَثْنَا
 الرَّسُولَ وَصَدَّقْنَاهُ وَصَدَّقْنَا مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ
 وَكَفَرْنَا يَا لِحِبِّبِ الطَّاغُوتِ فَوَلَّيْنَا مَا تَوَلَّيْنَا
 وَأَخْشَرْنَا مَعَ أَيْمَتِنَا فَإِنَّا بِهِمْ مُؤْمِنُونَ
 مُوقِنُونَ وَلَهُمْ مُسَلِّمُونَ أَمَّا سِيرَتُهُمْ وَعَلَانِيَتُهُمْ
 وَشَاهِدُهُمْ وَخَائِبَتُهُمْ وَحَيْثُ هُمْ وَمَيْتُهُمْ قَا
 رَضِينَا بِهِمْ أَيْمَةً وَقَادَةَ وَسَادَةً وَحَسْبْنَا
 بِهِمْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ اللَّهِ دُونَ خَلْقِهِ لَأَنْتَ بَيْنَ
 بِهِمْ بَدَلًا وَلَا نَتَّيْنُ مِنْ دُونِهِمْ وَلِيَجِبَ وَ
 تَبَرُّنَا إِلَى اللَّهِ مِنْ كُلِّ مَنْ لَصَبَ لَهُمْ حَرْبًا
 مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
 وَكَفَرْنَا يَا لِحِبِّبِ الطَّاغُوتِ وَالْأَوْتَانِ
 الْأَرْبَعَةِ وَأَسْتِيَاعِهِمْ وَأَتْبَاعِهِمْ وَكُلِّ مَنْ
 وَاللَّهُمَّ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
 إِلَى الْآخِرَةِ اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْفُؤُكَ أَنَا نَدْنِيكَ
 بِعَادَانَ بِهِ مُحَمَّدٌ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

عَلَيْكُمْ وَعَلَيْهِمْ وَقَوْلُنَا مَا قَالُوا وَإِنَّا مَا دَا لِقَا
 بِهِ مَا قَالُوا بِهِ قُلْنَا وَمَا دَا لِقَا بِهِ دَنَا وَمَا
 أَنْكَرْنَا فِيهِ أَنْكَرْنَا وَمَنْ قَالُوا وَاللَّيْنَا وَمَنْ
 عَادُوا عَادْنَا وَمَنْ لَعَنُوا لَعَنَّا وَمَنْ تَبَرَّؤا
 مِنَّا تَبَرَّؤا مِنَّا وَمَنْ تَحَمَّؤا عَلَيْنَا تَحَمَّؤا عَلَيْنَا
 إِنَّا وَاسَلَّمْنَا وَرَضِينَا وَاتَّبَعْنَا مَوَالِينَا صَلَوَاتُكَ
 اللَّهُ عَلَيْهِمْ اللَّهُمَّ فَتَمِّمْ لَنَا ذَلِكَ وَلَا تَسْلُبْنَا
 وَاجْعَلْهُ مُسْتَقَرًّا إِنَّا نَتَّبِعُكَ نَا وَلَا تَجْعَلْهُ مُسْتَعْرَبًا
 وَآخِينَا مَا آخَيْنَا عَلَيْهِ وَآمِينًا إِذَا آمَنَّا
 عَلَيْهِ إِلَّا مُحَمَّدًا أَيَّمَنَّا فِيهِمْ نَا تَمَّ وَلَا يَأْتِيهِمْ
 لِقَا لِي وَعَدُّ وَهَمَّ عَدُّ وَاللَّهُ نَعَادِي فَاجْعَلْنَا
 مَعَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمَمَرِّ بَيْنَ قَانَا
 بَيْنَ لِكَ سَرَاضُونَ يَا زَحَمَ الرَّاحِمِينَ
 پس باز بسجده رود و صد مرتبه بگوید و صد مرتبه شکر از خدا
 بگوید پس حضرت فرمود که هر که این عمل را بجا آورد ثواب
 کسی داشته باشد که در روز غدیر نزد حضرت رسول حاضر
 شده باشد و با حضرت رسول و حضرت امیرالمؤمنین بیرون آید

آنحضرت بیعت کرده باشد و در حجه او در بیعت با او حسب
 راستگو یان و تصدیق کنندگان باشد که تصدیق خدا و
 حضرت رسول م در آن روز از روی اخلاص کردند مانند
 سلمان و ابوذر و مقداد و عمار رضی الله عنهم و مانند کسی باشد
 که شهید شده باشد با حضرت رسول م و حضرت ابیالمؤمنین
 و حسنین م و مانند کسی باشد که وزیر علم حضرت صاحب الامر
 عجل الله ظهوره علیه السلام و وزیر خیمه آنحضرت م بوده باشد
 از نجیبان و نقیبان و برگزیدگان اصحاب آنحضرت م
و ایضا شیخ مفید علیه الرحمه روایت کرده است که
 سنت است پسین و عمار و روز عبد خدیج بخوانند
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَ
عَلِيٍّ وَلِيِّكَ وَالسَّانِ وَالْقَدَرِ الَّذِي خَلَقْتَهُمَا
يَهُدُونَ خَلْقَكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ
وَأَنْ تُبَدِّدَ أَيُّهَا فِي كُلِّ خَيْرٍ حَاجِلِ اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْأَيْمَةِ الْقَادَةِ وَالِدَاعَةِ
السَّادَةِ وَالنُّجُومِ الزَّاهِرَةِ وَالْأَعْلَامِ الْبَاهِرَةِ وَسَائِرِ
الْعِبَادِ وَأَرْكَانِ الْبِلَادِ وَالنَّاقَةِ الْمُرْسَلَةِ وَالسَّفِينَةِ

عنه
 بیست و دو مرتبه
 گفته اند که کون ۱۲
 ص ۱۳

الناجعة

النَّاجِيَةِ الْجَارِيَةِ فِي لَيْلِ الْعَامِرَةِ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ خُزَّانِ عِلْمِكَ
 وَأَرْكَانِ تَوْحِيدِكَ وَدَعَايِمِ دِينِكَ وَمَعَارِكِ
 كَرَامَتِكَ وَصَفْوَتِكَ مِنْ بَرِيَّتِكَ وَبِخَيْرَتِكَ
 مِنْ خَلْقِكَ الْأَتَقِيَاءِ الْأَتْقِيَاءِ الْجَبَّارِ الْأَبْرَارِ وَالْبَابِ
 الْمُبْتَلَايَةِ النَّاسِ مَنْ آتَاهُ سَجَى وَمَنْ آبَاهُ
 هَوَى اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 أَهْلِ الذِّكْرِ الَّذِينَ أَمَرْتَ بِسَلَاتِهِمْ وَدَعَا
 الْقُرْبِ الَّذِينَ أَمَرْتَ بِمُودَتِهِمْ وَفَرَضْتَ
 حَقَّهُمْ وَجَعَلْتَ الْجَنَّةَ مَعَادَ مِنْ أَقْصَى
 آثَارِهِمْ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 كَمَا أَمَرُوا بِطَاعَتِكَ وَنَهَوْا عَنْ مَعْصِيَتِكَ
 وَدَلُّوا عِبَادَكَ عَلَى وَحْدَانِيَّتِكَ اللَّهُمَّ
 لِي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَنَجِيِّكَ
 وَصَفْوَتِكَ وَأَمِينِكَ وَسُؤْرِكَ إِلَى خَلْقِكَ
 بِحَقِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَبِعُسُوبِ الدِّينِ وَ
 قَائِدِ الْفِرِّ الْمَحْمُولِينَ الْوَصِيِّ الْوَفِيِّ وَالصِّدِّيقِ

الْأَكْبَرِ وَالْفَارُوقِ بَيْنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ وَالشَّاهِدِ
 لَكَ وَالذَّلِيلِ عَلَيْكَ وَالصَّادِعِ بِأَمْرِكَ وَالْمَجَاهِدِ
 فِي سَبِيلِكَ لَمْ نَأْخُذْهُ فَبَيْنَكَ لَوْمَةٌ لِأَنَّهُ
 نَصَىٰ عَلَىٰ هَدْيِ وَالِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَنِي فِي هَذَا الْيَوْمِ
 الَّذِي عَقَدْتَ فِيهِ لَوْلِيكَ الْعَهْدَ مِنْ أَعْنَاقِ
 خَلْقِكَ وَأَكْمَلْتَ لَهُمُ الدِّينَ مِنَ الْعَارِفِينَ
 بِحُرْمَتِهِ وَالْمُقَرَّبِينَ بِفَضْلِهِ وَمِنْ عَتَقَائِكَ
 وَطَلْقَائِكَ مِنَ النَّارِ وَلَا تُسَمِّتْ بِي حَاسِدِي
 النَّعِيمِ اللَّهُمَّ فَكَمَا جَعَلْتَهُ عِيدَكَ الْأَكْبَرُ
 وَسَمَّيْتَهُ فِي السَّمَاءِ يَوْمَ الْعَهْدِ الْمَعْهُودِ
 وَفِي الْأَرْضِ يَوْمَ الْبَيْتِاقِ الْمَأْخُودِ وَالْجَبْعِ
 الْمَسْئُولِ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَفْرِغْ
 بِهِ عَيْبُونَنَا وَأَجْمَعْ بِهِ سَمَلَنَا وَلَا تُضِلَّنَا بَعْدَ
 إِذْ هَدَيْتَنَا وَاجْعَلْنَا لِأَنْعَمِكَ مِنَ السَّالِكِينَ
 يَا رَحِمَ الرَّاحِمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَرَّفَنَا
 فَضْلَ هَذَا الْيَوْمِ وَبَصَّرَنَا حُرْمَتَهُ وَكَرَّمَنَا
 بِهِ وَشَرَّفَنَا بِعَرَفِيهِ وَهَدَانِيَّوِيهِ يَا رَسُولَ

اللَّهُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْكُمَا وَعَلَى عَائِلَتِكُمَا
 وَعَلَى حُرَيْدِيكُمَا مِثْلِي أَفْضَلُ سَلَامًا بِقِيَمَةِ
 اللَّيْلِ وَاللَّيْلِ وَوَيْكُمَا تَوَجَّهْتُ إِلَى اللَّهِ حَرَّةً
 وَرَبِّكُمَا فِي نَجَاحِ طَلِبَتِي وَقَضَائِ حَوَائِجِي وَ
 تَيْسِيرِ أُمُورِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ
 وَالْحَمْدُ لَكَ تَصَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَلْعَنَ مَنْ حَمَلَهُ
 هَذَا الْيَوْمَ وَأَنْكَرَ حُرْمَتَهُ وَصَلَّ عَنْ سَبِيلِكَ الْإِطْفَاءَ
 نُورِكَ يَا أَبِي اللَّهِ الْأَيْمَنَ نُورَهُ اللَّهُمَّ فَزِّرْ عَنْ
 أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَالْأَيْفَ عَنْهُمْ وَ
 بَيْنَهُمْ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ الْكُرْبَاتِ اللَّهُمَّ امْلَأْ
 الْأَرْضَ بِهِمْ عَدْلًا كَمَا مَلَأْتَ ظُلْمًا وَ
 جَوْرًا وَأَنْجِزْ لَهُمْ مَا وَعَدْتَ قَوْمًا لَا يَخْلِفُ
 الْمِيعَادَ وَارْتَبِطْ بِرُؤُوسِهِمْ بِرُؤُوسِ الْمَلَائِكَةِ
 وَصِدْقِهِمْ بِصِدْقِ الْمَلَائِكَةِ وَارْتَبِطْ بِأَنْفُسِهِمْ بِأَنْفُسِ الْمَلَائِكَةِ
 إِكْرَامًا لِلدِّينِ وَالنَّمَا وَالنِّعْمَةِ وَرَضَى الرَّبِّ
 الْكَرِيمِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ
 عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَعَائِلَتِهِ الطَّاهِرِينَ

بہتر خواهد بود و چنانکہ سید ابن بابوی رحمہ و کفعمی رحمہ روایت کرده اند
 اما شیخ مفید این زیادتی را نقل نہ کرده است * *
**در بیان فضیلت و اعمال روز
 مہملہ تا آخر ماہ۔**

علامہ مجلسی رحمہ آورده کہ در تعیین روز مہملہ میان
 علا خلاف است و اشہر واقوی آنست کہ روز سبت و
 چہارم است و بعضی سبت و پنجم و بعضی سبت و ہفتم
 و بعضی سبت و یکم نیز گفته اند و اگر در ہر یک از اینہا اعمال مستحب
 بعمل آورد بہتر است و آنچه مشہور است سبت و چہارم است
 و سبب فضیلت روز مہملہ آنست کہ چون حضرت رسول
 رسولان فرستاد بسوی نصارائے نجران کہ اعظم تر ساپان عرب
 بودند و ایشان کتب خود رجوع کردند و اوصاف حضرت رسالت
 پناہ صلعم را در کتب جمیع انبیاء مشاهده کردند حسب دنیا بر اکثر
 علمائے ایشان غالب شد و ایمان نیاوردند و منقاد و نذر از
 علماء و عظامائے خود را فرستادند کہ صفائے کتبہ کہ در کتب سابقہ
 برائے حضرت رسالت دیدہ اند مشاهده نمایند بدنیہ و اخل
 شدند و صفات را موافق یافتند و حضرت رسول حجبتائے

شافی برایشان تمام کردند و بعضی از ایشان بسبب حبّ یاس است
 و اعراض باطله مضائقه کردند در ایمان آوردن و حق تعالی
 این آیه کریمه را فرستاد و فرمود **فَمَنْ حَاجَّكَ فِیهِ مِنْ بَعْدِ
 مَا حَاجَّكَ مِنَ الْعِلْمِ فَكُلَّ تَعَالَوْا نَدْعُ آبْنَاءَنَا
 وَابْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا
 وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلُ فَنَجْعَلُ لَعْنَةَ اللَّهِ
 عَلَى الْكَاذِبِينَ** یعنی پس هر که با تو مجادله کند
 در امر علیّی بعد از آنچه آمده است بسوسے تو از علم و
 برهان و القادر بر ایشان و قبول نکروند پس بگو اے محمد
 بیاید خواجه ایم پسران خود را و پسران شما را و زنان خود را و زنان
 شما را و جانهای خود را و جانهای ما را یعنی آنها را که بمنسرت
 جان شما اند پس تصریح کنیم و دعا کنیم پس گردانیم لعنت و دوری
 از رحمت خدا بر آنها که دروغ گویند از ما و شما پس حضرت رسول
 عباسی بر دوش مبارک خود گرفت و حضرت امیر المؤمنین
 فاطمه حسن و حسین علیهم السلام را در زیر عباد داخل کرد و گفت
 پروردگارا هرگز پیرے را اهل بیتی نبوده است که مخصوص ترین غایب
 بند با و خداوند را اینها اهل بیت من اند پس از ایشان بر طرقت

کن شک و گناه را و پاک کن ایشان را پاک کردنی پس چهل
 نازل شد و این آیه کریمه را در شان ایشان آورد که لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ
 اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ
 وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا یعنی نیست جز اینکه اراده
 دارد حق تعالی که زائل گرداند از شما اهل بیت بد و شک را
 و پاک گرداند شما را از گناهان پاک گردانیدنی پس حضرت
 رسول علی و فاطمه حسن و حسین علیهم السلام را با خود برین
 بزرگ مدینه براسه سبا هله و چون نصاری حقیقت آنحضرت
 دانسته بودند و بعد از ایستادن حضرت با آن بزرگواران
 در مقام سبا هله آثار نزول عذاب در زمین و آسمان ظاهر
 شد عالم بزرگ ایشان گفت بخدا سوگند که من روی چید
 می بینم که اگر دعا کنند که کوی از جاننده شود کننده خواهد شد جرات نکردند
 بر سبا هله و استدعای مسالمه و مصالحه کردند و قبول کردند که هر
 سال جزیه بدهند و حضرت ایشان را نفرین نکرد و بامر الهی
 جزیه برایشان قرار داد و حضرت فرمود که بخدا سوگند که بلاک
 و عذاب آویخته شد بر اهل نجران و اگر سبا هله میکردم بر این
 همه ازین جماعت میمون و خوک میشدند و این واوی بر

ایشان آتش می شد و سرایت میکرد به سحران و همه ترسایان
 سحران می سوختند و پیش از آن که سال تمام شود جمیع نصاری
 می مردند و یک نصرانی بر روی زمین زنده نمی ماند و باین سبب
 خدین امر به عالمیان ظاهر شد اول حقیقت آن حضرت زیرا که
 اگر اعتماد بر حقیقت خود نمیداشت خود را و عزیزترین اهل
 خود را در معرض سبابه نمی کرد و نصاری ملت و خواری
 جزیره را بر خود قرار نمی دادند دوم آنکه ظاهر شد که آل عباس
 بزرگوارترین خلق بودند که ایشان را آنحضرت و روحا با خود
 شریک گردانیدند سوم آنکه ایشان عزیزترین خلق بودند نزد
 آنحضرت مگر برای اظهار حقیقت خود ایشان را در معرض
 نفرین بدآورد زیرا که بسیار است که آدمی خود را بهما لک
 می انگند اما اعزه عیال خود را را ضعیف نمیشود که در معرض خطر
 دعا آورد چنانچه صاحب کشف و غیره از مقصبان سنیان
 اعتراف باین نموده اند چهارم آنکه حسن و حسین علیهما السلام
 فرزندان حقیقی آنحضرت اند و ریشه ایشان از سایر صحابه پیشتر
 بوده است نزد خدا و رسول م بآن صغیرن بچشم آنکه حضرت
 فاطمه بهترین زنان بود و از زوجات و سایر قرابت با آنحضرت

اخص و اقرب بود و منزلت او نزد حق تعالی از همه بیشتر بود
 آنکه با اتفاق عامه و خاصه حضرت امیر المؤمنین بود و مبارک
 داخل بود و داخل انبیا و انبیا نیست پس باید که داخل
 انفسا باشد و حقیقت در اینجا مراد نمی تواند بود زیرا که اتحاد
 و نفس محال است پس مراد آنست که اختصاص آنحضرت
 بعضی رسالت در کمالات و صفات برتر بود که بمنزله نفس
 و جان آنحضرت بود پس هر کما لیس که حضرت رسول بود باید
 که در آنحضرت باشد بغیر پیغمبر پس باید که افضل باشند از
 جمیع صحابه و جمیع پیغمبران بغیر آنحضرت و باید که مخصوص ترین خلق باشند
 با آنحضرت و اعز خلق باشد نزد او و از جمله امور سکه که در روز میست
 چهارم واقع شده و موجب مزید فضل آن گردیده است آنست
 که درین روز حضرت امیر المؤمنین در رکوع نماز انگشتری خود را
 بسائل بخشید و این آیه کریمه نازل شد و امامت آن حضرت
 باصحاب بصیرت هویدا گردید **ثُمَّ أَوْلَىٰ لَكُمْ اللَّهُ ذَوَاتِهِ**
وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يَفِيُونَ الصَّلَاةَ وَ
يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ سَائِمُونَ یعنی نیست
 اولی با مرثدا مالک اختیار شما مگر خدا و رسول او و آنها که ایمان

آورده اند و نماز بر پا میدارند چنانچه باید بجای می آورند و زکوة
 می دهند و رکوع و این آیه وانی هر ایه لغت صریح است بر
 امامت آنحضرت از چنانچه در سایر کتب ذکر کرده اند و درین روز
 غسل سنت است و زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را درین
 روز ذکر کرده اند و خواندن زیارت جامع مناسب است
 و روزه این روز مستحب است و تاسی بمولای خود امیر المؤمنین علیه السلام
 کردن و تصدق بر فقرا و ارباب حاجت با نچه مقدور و میسر
 باشد مطلوب است و اعمال این روز مبارک بسیار است
تثبته طوی رح و دیگران **رحم الله بسند معتبر** از حضرت موسی
 بن جعفر صلوات الله و سلامه علیهما روایت کرده اند که روزی
 روزیست و چهارم ماه ذیحجه است و درین روز نچه خواهی از نماز
 کن و هر دو رکعت نماز که کنی بعد از آن هفتاد مرتبه **استغفر**
الله ربی و اتوب الیه بگو پس می ایستی و بموضع سجود خود
 نظری کنی و این دعا را می خوانی نباید که با غسل باشی و روایت
 دیگر فرمود که روزیست و چهارم روز مبارک است باید که این روز
 روزه بداری برای شکر حق تعالی برین نعمت عظمی و غسل کن
 و پاکیزه ترین جامه ها را خود را بپوش و نچه توانی از بوی خوش

خود را خوشبو کن و باید که با رامول و آرام تن باستی و اگر رویکی از مشاهد
 مشرفه باستی نزد آن ضریح اقدس حاضر شوی و الا بجای خلوتی
 بروی یابری که سبب بلند بر آئے یا بصورتی بروی و
 باید که از منزل خود بیرون رود و غسل کند و بهترین جامه های
 خود را بپوشد و چون بمحل دعا خواندن داخل شود دو رکعت
 نماز کند با آداب و شرائط و بعد از سلام بنقصد استغفار
 کند پس بایستد و بجانب آسمان نظر کند و این دعا را بخواند
 و بعد از آن فرمود که پس هر دو فاس که خواستی بکنی باز دو رکعت
 نماز کن و دعا کن و دعای نیست **الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
 الْأَرْضِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ
 الَّذِينَ كَفَرُوا يَرْتَابُونَ بِمَا يُعَذِّبُهُم
 الَّذِي عَذَّبَهُمْ لَكُنْتُ بِهِ جَاهِلًا وَلَوْ لَا
 تَعْرِيفُهُ لَأَتَيْتُ لَكُنْتُ هَالِكًا إِذْ قَالَ لَهُ
 قَوْلَهُ الْحَقُّ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا**

الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ قَبِيحٌ لِّي الْقَرَابَةُ وَقَالَ سُبْحَانَهُ
 إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ
 الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا قَبِيحٌ لِّي أَهْلَ الْبَيْتِ
 بَعْدَ الْقَرَابَةِ ثُمَّ قَالَ تَعَالَىٰ مَبِينًا عَنِ الْأَصْوَاقِينَ
 الَّذِينَ آمَرْنَا يَا لَكُونِ مَعَهُمْ وَالرَّوَدِّ لَيْسَ لَهُمْ قَوْلُهُ
 سُبْحَانَهُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا
 مَعَ الصَّادِقِينَ فَأَوْضَعْتَهُمْ وَأَبَانَ عَنْ صِفَتِهِمْ
 قَوْلُهُ جَلَّ شَأْؤُهُ لَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُوا آبَاءَنَا
 وَآبَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا
 وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبَّهَهُمْ فَبَجَعَلَ لَعْنَةَ اللَّهِ
 عَلَى الْكَافِرِينَ فَذَكَرَ الشُّكْرَ يَا رَبِّ وَذَكَرَ
 الْمَنْ حَيْثُ هَدَيْتَنِي وَأَرْشَدْتَنِي حَتَّىٰ لَمْ
 يَخَفْ عَلَى الْأَهْلِ وَالْبَيْتِ وَالْقَرَابَةِ فَعَرَّفَنِي
 نِسَاءَهُمْ وَأَوْلَادَهُمْ وَرَجَالَهُمْ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِذَلِكَ الْمَقَامِ الَّذِي لَا يَكُونُ
 أَعْظَمَ مِنْهُ فَضْلًا لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا أَكْثَرَ حَاجَةً
 لَهُمْ بِتَعْرِيفِكَ إِلَّا يَا هُمُ شَانَهُ وَلَا بِأَنْتِكَ فَضْلًا

أَهْلِهِ الَّذِينَ بِهِمْ أَذْهَبْتَ بِاللَّهِ أَعْدَاءَكَ
 وَتَبَتَ بِهِمْ تَوَاعِيدُ دِينِكَ وَكُلَّ هَذَا الْمَقَامَ
 الْحَمْدُ الَّذِي أَنْقَذَ تَنَابُهَ وَدَلَّ النَّاسَ عَلَى اتِّبَاعِ
 الْمُحَقِّقِينَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ الصَّادِقِينَ
 عَنْكَ الَّذِينَ عَصَمَتْهُمْ مِنْ لُغْوِ الْقَالَ وَمَدَّ
 الْأَفْعَالَ الْخَصِيمَةَ أَهْلَ الْإِسْلَامِ وَظَهَرَتْ كَلِمَةُ
 أَهْلِ الْإِيمَانِ وَقِيلَ أُولِي الْعِرَادِ فَكَانَ الْحَمْدُ وَالْأَمْنُ
 وَكَانَ الشُّكْرُ عَلَى نِعْمَاتِكَ وَأَيَادِيكَ اللَّهُمَّ
 فَصَلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الَّذِينَ
 اقْتَرَضْتَ عَلَيْنَا طَاعَتَهُمْ وَعَقَدْتَ فِيهِمْ
 رِقَابَنَا وَلَا يَتَّخِذُكُمْ وَأَكْرَمْتَنَا بِمَعْرِفَتِهِمْ وَ
 شَرَّفْتَنَا بِاتِّبَاعِ أَعْرَابِهِمْ وَتَبَيَّنَّا بِالْقَوْلِ لِقَائِهِ
 الَّذِي عَرَفُونَاهُ فَأَعِينْنَا عَلَى الْاِخْتِزَامِ بِمَا بَصُرُونَاهُ
 وَأَجْزِ مُحَمَّدًا أَعْنَا أَضَلَّ الْجَزَاءِ بِمَا نَصَحَ
 لِخَلْقِكَ وَبَدَّلَ وَسْعَهُ فِي الْبَلَاغِ سَأَلَاتِكَ
 وَخَطَرَ بِنَفْسِهِ فِي إِقَامَةِ دِينِكَ وَعَلَى آخِيهِ
 وَوَصِيِّهِ وَالْمُهَادِي مِنْ بَعْدِهِ إِلَى دِينِهِ وَالْمَقِيمِ

سُنَّةَ عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ صَلَوَاتِكَ اللَّهُ عَلَيْهِ
وَصَلِّ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ مِنْ آبَائِهِمُ الصَّادِقِينَ الَّذِينَ
وَصَلَتْ مَا عَثَرَهُمْ بِطَاعَتِكَ وَأَدْخَلْنَا بِقَابِ
دَارِ الْكَرَامَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ هُوَ الْوَلَدُ
أَصْحَابُ الْكِبَارِ وَالْعَبَّادِ وَالْمَبَاهِلَةِ اللَّهُمَّ
اجْعَلْهُمْ شُفَعَاءَنَا وَأَنْتَ كَمَا يَحِقُّ ذَلِكَ الْعَامِ
الْحَمْدُ وَالْيَوْمِ الْمَشْهُودِ أَنْ تَغْفِرَ لِي وَمَنْ
عَلَيْكَ إِنَّكَ أَنْتَ الثَّوَابُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَشْهَدُ أَنَّ أُمَّرًا وَاحِدَةً وَطَيْبَةً وَأَحَدَةً
وَهِيَ الشَّجَرَةُ الَّتِي طَابَ أَصْلُهَا وَفَرَعُهَا
وَإِعْصَانُهَا وَأَوْرَاقُهَا اللَّهُمَّ ارْحَمْنَا بِحَقِّهِمْ
وَاجْرَأْنَا مِنْ مَوَاقِفِ الْخِزْيِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
يُوكَلِّمُهُمْ وَأُورِدْنَا مَوْرِدَ الْأَمْنِ مِنْ أَهْوَالِ كَوْمِ
الْقِيَامَةِ يُحْيِيهِمْ وَاقْرَأْنَا بِفَضْلِهِمْ وَإِتْبَاعِنَا
أَنَارَهُمْ وَاهْتَدَيْنَا بِهَدَاهِمُ وَأَعْتَقَانَا
مَاعْرُوفُونَ نَاةً مِنْ تَوْحِيدِكَ وَقَفُّونَا عَلَيْهِ
مِنْ تَعْظِيمِ شَانِكَ وَتَقْدِيرِ أَسْمَائِكَ وَشُكْرِ